

Divočák

Venku byl takovej slejvák, jakej jsem už dlouho nepamatoval. Šňůry deště bičovaly krajinu a někoho tam navrchu to docela tak bavilo, že toho nemínil hned tak nechat. Snad právě proto bylo v hospodě tak prázdná, že hospodskéj mohl klidně zvonit umíráčkem. Jenže místo toho, aby zvonil, vykecával s někým mobilem. Jakmile mě však uviděl, houknul od výčepního pultu: "Pivo není a ani nebude! Ani lahvovej! Nepřivezli ho a ani nepřivezou, haj?!" Přitom ukázal na mobil. "Prej nějaká havárka v pivovaru nebo co. Jsem tak nasranej, jako nikdo!" Chtěl jsem mu říct něco povzbudivýho, ale když mi proletěl kolem hlavy jeho mobil a rozbil se o zeď, nějak mě to přešlo. Hospodskéj se mi zdál dneska nějak divnej, ale hlad byl přece jenom silnější. Dal jsem si guláš s tuplovaným knedlíkem. Až po jídle přišel hospodskéj s nápadem zapít ten žal. Nakonec jsme ho utopili každý v šesti velkých rumech. Z hospody jsem vyrazil s hřejivou myšlenkou, že alespoň v lese mám pěkných pár želízek. V ohni. Přitom jsem popleskal polní lopatku připevněnou na usárně. Po čtvrthodince se mi cesta začala klikatit víc než obvykle a tak jsem byl nakonec rád, že jsem se do lesa střelil.

Hajnej Daněk se objevil zrovna ve chvíli, kdy se mi konečně podařilo vyčistit maskáče od včerejšího bláta. Posadil se na pařez, pravíc si prohrábl lýtý prošedivělý plnovous a zavedl řeč: "Asi se mi do revíru zaběhl divočák. Docela pěkný kus." Sjel mě pohledem od hlavy k patě. "Nevíš o něm něco?" V puse jsem měl jako po výprasku a do řeči mi zrovna nebylo. Zavrtěl jsem hlavou.

"Tu stráň u potoka rozoral tak, že jsem to neviděl ani v myslivecký příručce," pokračoval "no nic, já jenom kdybys ho zahlídl, tak mi dej určitě vědět."

Přikývnul jsem. Hajnej se mezitím s pomocí hole namáhavě postavil. Po pár krocích se zastavil a otočil se na mě, jako by mi ještě něco důležitýho zapomněl říct. Taky že jo.

"Učil jsem se, že divočáci mají na rytí rypák. Že ale ty dnešní na to potřebují polní lopatku, to mi nejde dost dobře na rozum. Ale komu čest, tomu čest. Je to první slušnej divočák v mém revíru, kterej mi nechal jako zápisný osm půllitrových plechovek Budvaru. A to mi věř, že se budou sakra hodit. Na celý víkend totiž předpovídaj pořádný pařák a co mám poslední zprávy, tak do hospody přivezou pivo nejdřív v pondělí!"

Vyhrkly mi slzy. Zase budu muset celý víkend pít tu odporně čistou vodu ze studánky!

Předjaří

Zamrkání křídel do tmy.
Život se hrubě dere skrýší
a v obilíčku zeleném
zas střehnou klas
stery oči myší
Ještě spi, matičko?
Zas vraždí červy pro holátka.
Syn proti synu
jako kdysi,
jako napořád?
A naději Smrt si v kosti vtírá
jak kolomaz,
jak na pleť krém.
Spi, stará,
vše je při starém?

Stanislava Bumbová

*3. místo v poezii oldpsavců
Trapsavec 2007*